

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu synes jeg jo ikke, det her skal blive til en konkurrence om, hvem der bekymrer sig mest om arbejdsløsheden. Det kan jeg jo så også sige omvendt. Det er nogle lidt underlige motiver at skyde os i skoene. Alle i det her Folketing bekymrer sig selvfølgelig om arbejdsløsheden. Så er der forskellige metoder til og ideer om, hvordan vi kan komme den til livs.

Men nu har der været nogle spørgsmål om, hvorfor vi egentlig lavede om på anciennitetsprincippet. Det gjorde vi, fordi der faktisk var nogle problemer i de kommuner, der ikke har pasningsgaranti. Det er ikke ret mange, det er 26 kommuner ud af de 271, der ikke har pasningsgaranti, og flere er ved at komme med. Men det skyldes altså, at de, der har været arbejdsløse eller har taget sig en uddannelse, stod med nogle børn, de ikke kunne få passet, og de kunne derfor ikke få fodfæste på arbejdsmarkedet. Det synes jeg omvendt også er et stort problem.

Desuden var der problemer, fordi reglerne simpelt hen var blevet så stive, at søskende ikke kunne komme i samme daginstitution, for det skulle jo gå meget efter, hvornår man var blevet skrevet op, og hvor gammel man var. Og derfor kunne vi opleve, at forældre skulle køre fra den ene af byen til den anden ende af byen, hvad der ikke er hensigtsmæssigt for nogen familie. Desuden var der nogle områder, hvor der blev et koncentrat af tosprogede, og hvor man heller ikke havde mulighed for at splitte det op på grund af, at vi havde de her regler. Derfor lavede vi dem om, og det synes jeg er sundt og godt.

Kl. 13.35

Det betyder ikke, at man ikke skal være opmærksom på, at der er nogle børn, der har et specielt behov. Det er der overhovedet ikke blevet ændret på. De særlig udsatte børn kan altid springe listen over og komme ind og få en plads.

Enhver fornuftig kommune vil selvfølgelig også sikre sig, at man ikke svigter børn af arbejdsløse. Det vil vi overvåge nøje. Og jeg er da også parat til at lave det om, hvis det viser sig, at det her har de uheldige konsekvenser, som vi så midt i 1990'erne, at det havde.

Til hr. Jens Peter Vernersen vil jeg gerne sige, at jeg synes, det direkte er i modstrid med serviceloven. Man må altså ikke opgive børn, der er kommet ind i en daginstitution. Så er hr. Jens Peter Vernersen bange for, at nogle vil tage deres børn ud af daginstitutionen. Det tror jeg bestemt ikke vil være tilfældet, og det har vi heller ikke

set eksempler på og hørt meldinger fra kommunerne om.

Lotte Bundsgaard (S):

Først vil jeg gerne høre, om socialministeren ikke er enig med mig i, at de bedste, der er til at vurdere, hvorvidt børnene skal passes i institution eller ej, er børnenes forældre. Hvis socialministeren er enig med mig i det, så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvorfor socialministeren ikke arbejder for, at der kommer pasningsgaranti i alle kommunerne, som Socialdemokraterne har arbejdet for.

Socialministeren bruger meget af den her tid til at tale udenom. Jeg kunne godt tænke mig, at vi her til sidst kunne få socialministeren til at svare på, hvad hun vil gøre for, at det ikke er børn af de ledige, der kommer til at lide under den stigende ledighed. Er der nogle konkrete forslag til, hvad socialministeren vil gøre i stedet for bare alle de her fine ord? Så jeg stiller spørgsmålet én gang til: Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at børnene ikke betaler prisen for den stigende ledighed?

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen for et sidste spørgsmål.

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo helt tydeligt, at socialministeren indtager samme attitude som finansministeren: Vi ændrer ikke på nogen ting. Vi har vedtaget en finanslov, og den gælder for det år, og så må vi se, hvad der sker.

Jeg må da minde socialministeren om, at arbejdsløsheden i Århus Amt er steget fra 20.900 til 23.600, altså med over 2.600 personer i Århus Amt. Det er da noget, som har en meget, meget stor betydning for det, vi diskuterer her, at man får en så voldsom stigning. Jeg synes, at det er problematisk, og det indrømmer ministeren jo altså også selv, at man siger: Nu får vi se, hvad der sker, men man tager ikke nogle initiativer.

Og lad mig så sige om det der med børn efter anciennitetsprincip: Ministeren indrømmer det jo selv. Vi må se, om det får de samme negative konsekvenser som i 1993 da man havde de her ordninger, som blev ophævet. Lige præcis I ved jo, hvordan det virker.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Til fru Lotte Bundsgaard: Nu er det jo sådan, at man ikke kan få et klart svar på et diffust spørgsmål. Spørgsmålet er ikke klart, og fru Lot-